

DREPTURI FUNDAMENTALE (1)

Începând cu acest număr redacția revistei noastre va prezenta și prelucra pentru cititori câteva drepturi fundamentale ale cetățenilor României, drepturi prevăzute în Constituția adoptată în 2003 și identice cu drepturile cetățenilor din UE. Printre aceste drepturi se numără: dreptul la libertatea de exprimare, dreptul la secretul corespondenței, dreptul la asociere, dreptul la dublă jurisdicție, dreptul de a se răspunde petițiilor, etc. Multe dintre aceste drepturi nu sunt cunoscute, nu ni le apărăm și au fost și sunt încălcate de instituțiile publice.

DREPTUL LIBERTĂȚII DE EXPRIMARE...

...este un drept comun al cetățenilor din societățile civilizate considerat firesc și implicit acolo unde el nu a fost limitat și interzis ani de zile de regimuri diktatoriale. În țările din centrul și estul Europei este o valoare fundamentală mai ales după prăbușirea regimurilor comuniste, trecut în care orice alte opinii decât adevărurile oficiale, unice, monopoliste și susținute propagandistic de absolut toate mijloacele de comunicare în masă erau interzise. Exprimarea liberă era posibilă doar în cercuri restrânse și de mare încredere (familie, prieteni) orice alte opinii liber exprimate în scris în publicații și / sau în audiovizual fiind considerate de regim periculoase și destabilizatoare a ordinii „firești” stabilite de dictatura clasei proletare. Nume ca Soljenițin, Havel, Walesa spun totul...

ÎN EUROPA....

...după cel de-al 2-lea Război Mondial în 1948 a fost adoptată **Declarația Universală a Drepturilor Omului** având în vedere că și în țări Central europene ca Italia sau Germania libertatea de exprimare a fost cenzurată și sancționată inclusiv cu internarea în lagăre. După 2 ani, în 1950, conturarea și finalizarea oficială a dreptului la libertate de exprimare a fost prevăzută în **Convenția europeană a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului** adoptată la Roma, urmată de înființarea în 1954 a **Comisiei Europene pentru Drepturile Omului**. Organismul de supraveghere al acestor prevederi s-a înființat în 1959, **Curtea Europeană pentru Drepturile Omului** cu sediul la Strasbourg la care mulți cetățeni, inclusiv români au apelat cu succes. Convenția a fost ratificată de România abia în 1994...

ÎN ROMÂNIA...

...dreptul la libertate de exprimare este legiferat în dreptul constituțional la opinie prevăzută și garantată în **articolul 30 din noua Constituție a României** adoptată prin referendum în 2003 : **“libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.”** Acest drept s-a reflectat și se reflectă în toate legile ulterioare cât și în bogăția infinită de opinii despre toate aspectele exprimate în mod liber și fără teamă începând cu președinția, cu senatorii și deputații până la opinia șomerilor sau persoanelor cu dizabilități . Din tot acest mozaic fiecare cetățean este la rândul său liber să selecteze, să aleagă ce consideră că este mai corect și mai adevărat, fără a dușmăni pe nimeni personal pentru alte opinii și / sau a considera orice alte păreri diferite ca „destabilizatoare”....

ÎN CMDR...

...Consiliul Național al CMDR a considerat necesar și important a introduce dreptul libertății de exprimare în Regulamentul de Organizare și Funcționare a CMDR, având în vedere tristele experiențe anterioare în care participanților la Consiliile Naționale ale **CMR** (Legea 74 / 1995) și ale **CMDR** (pe vremea Legii 308 / 2004) li s-a interzis direct și în public dreptul la exprimare cu metoda „pumnului în gură” a conducătorilor de ședințe. Prin urmare dreptul membrilor CMDR este prevăzută și garantat pentru orice eventualitate în Regulamentul de Organizare și Funcționare a CMDR, **Secțiunea 2 articolul 13 (h) „dreptul de a-și exprima în mod liber opiniile în toate structurile CMDR”**

EXCEPȚII INDIVIDUALE...

Toată această scurtă istorie a dreptului la libertatea de exprimare în Europa, în România și în CMDR este bine să fie știută de toți cititorii în perspectiva evoluției din ultima jumătate de an din CMDR unde unii lideri consideră (după îngrozitorul „model” al anilor '50) orice exprimare liberă a opiniilor ca „ilegalitate, depășire de atribuții, abatere disciplinară, atitudine scandaloasă și destabilizatoare”. În demonstrarea afirmațiilor de mai sus cităm câteva documente CMDR. Adresa nr. 1418 / 09.06.2008 pagina 2 distribuită tuturor membrilor Consiliului Național al CMDR care conține următoarele afirmații: pagina 2, paragraful 7, rândurile 1, 2, 3 „ adresele ilegale pe care le trimite și care îi depășesc atribuțiile”, paragraful 9, rândurile 1și, 2 „ Orice altă adresă în afara acesteia este ilegală”, uriașă gogomănie prin care facem cunoștință cu deținătorul „adevărului absolut”, un fel de Dumnezeu coborât printre noi... **Înștiințarea nr. 1507 / 23.06.2008** distribuită tuturor membrilor Consiliului Național al CMDR care conține următoarele afirmații uluitoare și de sorginte diktatorială:“....să nu mai trimite corespondență paralelă cu cea a CMDR din inițiativă proprie către alte Consilii Județene....această corespondență este considerată depășire de atribuții și reprezintă grave abateri disciplinare care produc destabilizare” (!)

CÂT DE GRAV ESTE...

...ca în anul 2008 și în Uniunea Europeană membrii CMDR să fie anchetați, hărțuiți și sancționați în final de Comisia Superioară de Disciplină a CMDR (pe bază de documente de felul celor de mai sus) pentru delict de opinie, cu **violarea dreptului fundamental, constituțional și legal al libertății de exprimare**, lăsăm pe cititori să aprecieze ei înșiși.

A permite însă ca astfel de precedente să nu fie semnalate și corectate, a permite ca astfel de acțiuni să prindă rădăcini, să devină o tradiție, să dea lăstare și ramuri constituie o asistare pasivă la anularea democrației.

Dr. Voicu A. David
Vicepreședinte AMSPPR